

MIMORIADNY MISIJNÝ MESIAC - OKTÓBER 2019

ÚVAHY (21.-27. OKTÓBER 2019)

Niekoľko slov o tomto projekte:

Na pranie pápeža Františka majú Mimoriadny misijný mesiac charakterizovať štyri rozmery:

- osobné stretnutie so živým Ježišom Kristom v Cirkvi prostredníctvom Eucharistie, Božieho slova, osobnej a spoločnej modlitby;
- svedectvo svätých a mučeníkov misií, a to aj nekanonizovaných mučeníkov;
- biblická, katechetická, spirituálna a teologická formácia pre misie;
- misijná láska ako spoločné úsilie všetkých materiálne podporovať ohlasovanie evanjelia a formáciu vo viere a v misiách, zvlášť v najchudobnejších cirkvách.

Tieto materiály ti chcú pomôcť naplniť niektoré z prání pápeža Františka. Budú ti k dispozícii počas tohto Mimoriadneho misijného mesiaca každú nedeľu **pred príslušným týždňom**. **Pomôžu ti** každodenne aspoň 10 minút rozjímať o Božom slove príslušného dňa, spolu s Cirkvou sa modliť za misie a nájsť svoje poslanie v misijnom diele Cirkvi.

SCHÉMA DENNEJ MEDITÁCIE:

Každodenné cvičenie obsahuje 4 časti: **úryvok z Písma, krátky príbeh, ich aplikácia pre život a záverečná myšlienka**. Každý deň začni svoju meditáciu oficiálnou modlitbou Mimoriadneho misijného mesiaca:

Nebeský Otče, keď tvoj Syn, náš Pán Ježiš Kristus, vstal z mŕtvych, odovzdal svojim učeníkom dôležité poslanie: „Chodte teda a robte mi učeníkov z ľudí všetkých národov.“ Pripomínaš nám, že mocou krstu máme účasť na misijnom poslaní Cirkvi a nesieme za ňu zodpovednosť. Daj nám dary Ducha Svätého, aby sme s odvahou a rozhodnosťou svedčili o evanjeliu.

Poslanie, ktoré zveril Ježiš Kristus svojej Cirkvi, nie je ešte završené, preto ťa prosíme o nové myšlienky a účinné formy, ako prinášať do dnešného sveta život a svetlo.

Pomôž nám, nech všetky národy zakúsia spasiteľnú lásku a milosrdenstvo Ježiša Krista, ktorý s tebou žije a kraľuje v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov. Amen.

Meditáciu zakonči modlitbou Otče náš a ovocie modlitby si zapíš do svojho modlitebného denníka.

Pondelok, 21. október 2019

Rim 4, 20-25; Lk 12, 13-21

[Muž z podobenstva si povedal:] Odpočívaj, jedz, pi a veselo hoduj! Ale Boh mu povedal: „Blázon! Ešte tejto noci požiadajú od teba tvoj život a čo si si nahonobil, či bude?“ Lk 12, 19-21

Keď v roku 1888 zomrel Ludvig Nobel, niektoré periodiká omylom uverejnili úmrtný oznam o smrti jeho žijúceho brata Alfréda: „Obchodník so smrťou je mŕtvy.“ Alfrédovi Nobelovi sa jeho vlastný nekrológ nečítal ľahko, keďže negatívne sumarizoval jeho životné úsilia. Pravdepodobne aj táto nemilá skúsenosť sa stala dôvodom založenia Nobelovej ceny oceňujúcej vedecký výskum, technické objavy, prínos pre ľudstvo a rozvoj ľudskosti. Je dôležité dostať spätnú väzbu. Dnešné Božie slovo nám takúto spätnú väzbu ponúka.

Ako by vyzeral tvoj nekrológ? Akým spôsobom by zosumarizovali tvoje životné úsilie, tvoj vklad do budovania Božieho kráľovstva? Čo by si chcel(a), aby v ňom bolo napísané?

„Ľudská chvála je len bublina. Nech nás preto strach z neúspechu neodradí začať to, čo od nás očakáva Pán nášho života.“
Sv. Arnold Janssen

Utorok, 22. október 2019 – Sv. Jána Pavla II. Rim 5, 12. 15b. 17-19. 20b-21; Lk 12, 35-38

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Bedrá majte opášané a lampy zažaté! Buďte podobní ľuďom, ktorí očakávajú svojho pána, keď sa má vrátiť zo svadby, aby mu otvorili hneď, ako príde a zaklope.“

Blahoslavení sluhovia, ktorých pán pri svojom príchode nájde bdieť. Veru, hovorím vám: Opáše sa, posadí ich k stolu a bude ich obsluhovať. A keď príde pred polnocou alebo až nad ránom a nájde ich bdieť, budú blahoslavení. Lk 12, 35-38

Edith Zierer bola v roku 1945 13-ročným židovským dievčaťom. Po troch rokoch v koncentračnom tábore sa jej akoby zázrakom podarilo z posledných síl vyšplhať do vlaku na prepravu uhlia. Na sebe nemala nič okrem pruhovaného pyžama, ktoré dostala pri nástupe do koncentračného tábora tak, ako všetci ostatní. Na železničnej stanici ju zvinutú do klobka našiel jeden seminarista. Prišiel k nej, chytil ju za ruku a spýtal sa jej, ako sa volá. Uvedomila si, že to bola po troch rokoch prvá osoba, ktorá ju oslovila menom, nie číslom. Muž v reverende jej priniesol čosi na jedenie a pitie a dal jej svoj hnedý plášť. Cestou do Krakova jej hovoril o svojich rodičoch, smrti jediného brata a potrebe nenechať sa ubiť smútkom. Nakoniec sa aj ona spýtala na meno, na ktoré nikdy nedokázala zabudnúť: „Karol Wojtyła.“ Znova sa s tým menom stretla až o 33 rokov neskôr v titulkách novín: „Karol Wojtyła, pápež.“

Viem si spomenúť na človeka, ktorého som oslovil(a) menom? Koho som dnešný deň zahrnul(a) nezištnou láskou?

„Nijaká technika a nijaká inštitúcia nemôže nahradiť ľudské srdce, ľudské úsilie, keď ide o stretnutie s utrpením blížneho. Úcta k ľudskej dôstojnosti sa tak spája s láskou k trpiacemu človeku.“
Sv. Ján Pavol II.

Streda, 23. október 2019 Rim 6, 12-18; Lk 12, 39-48

[Ježiš povedal svojim učeníkom:] „Buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáte.“ Lk 12,40

Solanus Casey bol kapucínskym bratom. Jeho veľké problémy počas štúdia, kvôli ktorým ho takmer nevysvätili, kompenzovala jeho zbožnosť a dobrota. Bol síce pátrom, ale nemal dovolené ani kázať, ani sponedať. A tak sa rozhodol žehnať a milovať. Tejto službe sa venoval na vrátnici, na ktorej strávil viac ako dve desaťročia. Stala sa miestom, kde sa návštevníci kláštora cítili prijatí. Stretnutie s týmto skromným vrátnikom pre nich znamenalo stretnutie sa so svätcom, ktorý im pomáhal

priblížiť sa k Bohu. Pre neho to zase bola príležitosť stretnúť sa s Kristom, ktorému v núdznych môže pomôcť. Pred 62 rokmi, počas svojho veľkého finále na nemocničnom lôžku mal napriek veľkým bolestiam len jedinú túžbu - byť pri vedomí až do úplného konca, aby mohol vedome privítať posledného hosťa svojho života, ktorého sa učil poznať v okoloidúcich.

Vnímaš tajomnú prítomnosť Ježiša v bratoch a sestrách? Si otvorený(á) možnosti, že práve v nich prichádza do tvojho života Boh?

„Musíme byť verní dnešnému okamihu, lebo inak zmaríme Boží plán pre naše životy.“

Bl. Solanus Casey

Štvrtok, 24. október 2019

Rim 6, 19-23; Lk 12, 49-53

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Oheň som prišiel vrhnúť na zem; a čo chcem? Len aby už vzplanul!“ Lk 12,49

Pápež František vo svojej exhortácii, v ktorej nám pripomína naše povolanie ku svätosti, hovorí, že kto chce vzdať Bohu chválu svojím životom, kto sa skutočne túži posvätiť, aby jeho existencia oslavovala Boha, je povolaný moriť sa, stráviť sa a vyčerpať sa v snahe žiť diela milosrdenstva. Dobré to pochopila svätá Matka Tereza z Kalkaty: „Áno, mám mnoho ľudských slabostí, mnoho ľudských bied. Ale on sa skláňa a slúži si nami - tebou a mnou - aby sme boli jeho láskou a súcitom vo svete napriek našim hriechom, napriek našim biedam a chybám. Závisí od nás, keď miluje svet a ukazuje mu, ako veľmi ho miluje. Ak sa príliš zaoberáme sami sebou, nezostane nám čas pre druhých.“

Horí v tvojom srdci oheň, ktorý Ježiš túži priniesť na tento svet? Čo dokáže uhasiť oheň tvojej horlivosti? Ako by si na to mohol účinne odpovedať?

„Merajme prácu podľa seba, a nie seba podľa práce.“

Sv. JÁN Z KRÍŽA

Piatok, 25. október 2019

Rim 7, 18-25a; Lk 12, 54-59

Ježiš povedal zástupom: „Pokrytci, vzhľad zeme a neba viete posúdiť. Ako to, že terajší čas posúdiť neviete? Prečo sami od seba neusúdite, čo je spravodlivé? Lk 12, 56-57

Autor Lloyd Douglas žil počas štúdií na priváte v dome vyslúžilého učiteľa hudby pripútaného na vozíček. Podnájomník každé ráno prechádzal spoločnou miestnosťou a svojmu domácemu pánovi čítajúcemu noviny položil otázku: „Aké dobré správy dnes píšu?“ Jedného dňa učiteľ chytil ladičku, ťukol do boku vozíčka a povedal: „Toto je komorné A. Bolo to A včera, a bude komorným A aj zajtra. A bude to komorné A aj o 1000 rokov. Tenor môže byť falošný, piano rozladené, ale toto, môj priateľ, toto bude komorné A naveky.“

Je твоjim nemenným centrom života Ježiš Kristus? Je referenčným bodom všetkých твоjich rozhodnutí?

„Človek je stvorený na to, aby chválil Boha, nášho Pána, vzdával mu úctu a slúžil mu a takýmto spôsobom si spasil dušu; ostatné veci na povrchu zeme sú stvorené pre človeka, aby mu pomáhali dosiahnuť cieľ, pre ktorý je stvorený. Preto ich má človek natoľko užívať, nakoľko mu pomáhajú k jeho cieľu a natoľko sa ich zrieknuť, nakoľko mu v tom prekážajú.“

Sv. Ignác z Loyoly

[V Ježišovom podobenstve vinohradník hovoril majiteľovi vinice, ktorý chcel vyťať figovník, ktorý neprinášal úrodu:] „Pane, nechaj ho ešte tento rok. Okopem ho a pohnojím. Možno nabudúce prinesie ovocie. Ak nie, potom ho vytnieš.“ Lk 13,8-9

Keby sme začiatkom 20. storočia chceli nájsť kandidátku na sväticu, určite by ňou nebola Dorothy Dayová. Táto anarchistka a komunistka pracujúca ako novinárka strávila nejednu noc so svojimi priateľmi a kolegami v baroch. Ťažko predpokladať, koľko alkoholu pretieklo jej krkom - a akú veľkú kopu by vytvorili ohorky cigariet, ktoré vyfajčila. Dokonca predtým, než zažila obrátenie a silnú túžbu patriť Kristovi, podstúpila potrat, niekoľko krátkodobých vzťahov i jedno krátke manželstvo. Potom, čo sa rozhodla žiť podľa evanjelia, vstúpila do Katolíckej cirkvi. Kristova náuka ju priniesla do ulíc. Tentokrát však preto, aby venovala svoj čas službe chudobným. Keby sme teraz hľadali jej meno, našli by sme ho v zozname ľudí, na ktorých procese blahorečenia sa momentálne pracuje.

Dokážeš pozeráť na ľudí ako na potenciálnych svätcov a mať pre nich pripravené nové začiatky a druhé šance, ako ich má pre nich pripravené Boh?

„Ak by Cirkev mala byť tak svätá, ako to požaduješ, nikdy by si do nej nemohol vstúpiť. Len uvedomením si skutočnosti, že sme hriešnici, môžeme prijať to, že Cirkev je útočiskom pre hriešnikov, kde sa im prinavracia život.“ Fulton Sheen

Farizej sa postavil a takto sa v sebe modlil: ‚Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia: vydierači, nespravodlivci, cudzoložníci alebo aj ako tento mýtnik. Postím sa dva razy do týždňa, dávam desiatky zo všetkého, čo mám.‘ Lk 18,11-12

Otto Neubauer je členom komunity Emanuel, ktorý pomáhal s prípravou ľudových misií vo Viedni, Paríži či v Prahe. Vo svojich spomienkach sa priznáva, že v Grazi spoznal študentku biológie, Carolu, ktorej osobný šarm a krása mu úplne učarovali. Seba považoval za dobre vychovaného a aktívneho kresťana. Carolu automaticky zaradil do kategórie svetských dievčat. Síce bola pokrstená, ale nemala nič spoločné ani s kostolom, ani s vierou. A preto sa rozhodol to s ňou vzdať. Napriek veľkým sympatiám a svojim evanjelizačným zručnostiam neveril, že by sa toto dievča raz mohlo obrátiť. Dokonca ho ani nenapadlo uvažovať o tom, že by jej obrátenie mohlo byť možné Bohu. Až jedno ráno prehovoril v jeho vnútri hlas: „Ak chceš, aby sa Carola obrátila, musíš sa najprv obrátiť ty.“ V kontakte s ňou začal konfrontovať vlastné myšlienky s jej postojmi a čoraz jasnejšie videl, že ten, ktorý naozaj potrebuje milosrdenstvo a obrátenie, je on sám. On bol ten, ktorý ju zaškatuľkoval a posúdil. Ona tá, ktorá bez predsudkov vstupovala do vzťahu. Začínal si byť vedomý toho, akým chudákom a obmedzencom v skutočnosti bol a koľko sebaospravedlňujúcich postojov sprevádzalo jeho život. Nemal tušenie, ako nezaslúžene žije v požehnaní, v Božej priazni a milosrdenstve Božom.

V čom spočíva vedomie tvojej hodnoty? Aký meter používaš na hodnotenie druhých? Počítaš s Božou milosťou, ktorá predchádza i sprevádza tvoje konanie?

„Ak sa chceš chváliť a nechceš pôsobiť hlúpo či nerozumne, odhod' všetko, čo nie je tvoje, a chváľ sa tým, čo ti ostane. Ak však odhodíš všetko, čo nie je tvoje, neostane ti nič.“ Sv. Ján z Kríža